

Ἀπολυτίκιον Ἀγίου Βλάσιου

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Φερωνύμως βλαστήσας, ὡς δένδρον εὖκαρπον, ἱεράρχα Κυρίου Βλάσιε ἔνδοξε, μαρτυρίου τοὺς καρποὺς κόσμῳ προήγαγες καὶ θαυμάτων δωρεάς ἀναβλύζεις δαψιλῶς, ὡς θεῖος ἱερομάρτυς τοῖς καταφεύγουσι πάτερ τῇ ἀντιλήψει τῆς πρεσβείας σου.

Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. α'

Ἦχος λη Πα

 ^K
^κ **Φ**ε ρω νυ μως βλα στη σας ως δεν δρον ευ
 ^κ **Φ**ε ρω νυ μως βλα στη σας ως δεν δρον ευ
 ^{γ'} **η** μαρ τυ ρι ου τους καρ
 ^κ **η** και θαυματων δω
 ^{γ'} **η** ως θει ει
 ^κ **η** τοις κα τα φευ γου σι

πα α τερ^κ τη αν τι λη ψει της πρε σβει
ει α ας σου^κ

Δόξα... Τὸ αὐτὸ.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Χ^και ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
τος^κ χαι ρε τειχος και σκεπη των προ στρε χον
των εις σε^κ χαι ρε α χειμα στε λι μην και α πει
ρο γα με^κ η τε κου σα εν σα ρ κι τον Ποι η
την σου και Θε ον^κ πρε σβευ ου σα μη ελ λει
πης^κ υ περ των α νυ μνου ουν των και προ σκυ
νου ουν των τον το ο κο ον σου ου ου ου^κ

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Βλαστὸς ἀειθαλῆς, εὐσεβείας ὑπάρχων, προσήγαγες Χριστῷ, ὡς καρποὺς ἀειζώους, τοῖς λόγοις τῶν χειλέων σου, ψυχὰς πλείστας μακάριε, καὶ ἀθλήσει σου, ἐβεβαιώσω τὴν χάριν, Πάτερ Βλάσιε, καὶ δωρεᾷ τῶν θαυμάτων, τοῦ πλούτου τῆς πίστεως.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Μορφὴν τὴν καθ' ἡμᾶς, ὑπὲρ λόγον Παρθέने, λαβὼν δίχα τροπῆς, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, Θεὸς ὁ Ὑπερούσιος, διπλοῦς ὥφθη δι' ἔλεος, καὶ διέσωσε, τὸν πεπτωκότα ἀπάτη, ὃν ἰκέτευε, οἷά περ Μήτηρ σωθῆναι, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄.

Θείας πίστεως.

Βίω κρείττονι, καταλαμπρύνας, τὴν σὴν ἔνθεον, ἱεραρχίαν, διαπρέπεις θαυμάτων δυνάμεσι, καὶ μαρτυρίου ἀνύσας τὰ σκάμματα, Ἱερομάρτυς ἀξίως δεδόξασαι. Πάτερ Βλάσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Θεῖω Πνεύματι, πάλαι ὠράθης, πύλη
πάμφωτος, ἐσφραγισμένη, Θεοτόκε Παρθένε
Πανάμωμε· ἐκ σοῦ Θεὸς γὰρ ἀνθρώποις
ὠμίλησε, καὶ μετὰ τόκον ἀγνήν σε ἐφύλαξεν·
Ὅθεν ἅπαντες, ὑμνοῦμεν τὰ μεγαλεῖά σου,
σωζόμενοι τῇ θείᾳ προστασίᾳ σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἰερεύσας ὁσίως καὶ καθαρῶς, Ἱεράρχης ὡς
θεῖος καὶ ἱερός, Χριστῷ τῷ Παντάνακτι, ὡς
θυσίαν ἀμώμητον, καὶ προσφορὰν τελείαν, αὐτῷ
προσενήνοχας, σαῦτον Ἱερομάρτυς, ἄγῳσιν
ἀθλήσεως· ὅθεν παραδόξως ἐνεργῶν τοῖς
αἰτούσι, προφθάνεις τοὺς κράζοντας, καὶ
λυτροῦσαι τοὺς πάσχοντας, ἱερώτατε Βλάσιε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Μορφωθείς ἐκ σοῦ Κόρη τὸ καθ' ἡμᾶς, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν, Λόγος ὁ
Ὑπέρθεος, τοῦ Πατρὸς καὶ ἀνείδεος, σαρκὶ
συνανεστράφη, ἡμῖν ὁ φιλόανθρωπος, καὶ τὸν

Ἀδὰμ τῆς πάλαι, κατάρας ἐρρύσατο· ὅθεν ὡς
πηγὴν σε, θεϊκῆς εὐλογίας, καὶ πέλαγος
χρηστότητος ἀνυμνοῦμεν καὶ κράζομεν,
Θεοτόκε Πανύμνητε· ὁμβρησον ῥανίδας ἡμῖν,
οὐρανίου θείας ἀγαθότητος, καὶ παράσχου
Παρθένε, τοῖς πᾶσι τὰ αἷσια.

11-02- ΟΡΘΡΟΣ ἈΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ᾨχοῦ.

ᾨχος 6^{τος}

Εκ νεοτητοος μου πολλα
πολεμει με παθη αλλαυτος αντιλα
βου και σωσον Σωτηρ μου Δίς
Οιμισουντες Σιων αισχυνθητε α
πο του Κυριου ως χορτος γαρ πυρι ε
σεσθια πεζηραμμενοι Δίς
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι
ω Πνευματι
Αγιω Πνευματι πασα ψυχη ζω
ου ουται και καθαρσει υψουται λαμπρυνε

11-02- ΟΡΘΡΟΣ ἈΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ

Π Β
 ται⁶ λτη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως⁶ λ

χ⁶ λ⁶ Μ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην⁶ λ

Π Β
⁶ λ Ἀ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα⁶ λ αρ δευ ο ον τα α

πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν⁶ λ

Προκείμενον

Ἦχος⁶ λ⁶ τος Βου

Μ Β
⁶ λ Ο ι Ι ε ρεις σου Κυ ρι ε εν δυ σον

ται δι και ο συ νην^Δ και οι ο σι οι οι

σου α γα λλι α σον ται⁶ λ Δίς

Σπῆχος. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις
αὐτοῦ

Το τρίτον

^M ^B
⁶λκ ⁰ι Ι ε ρεις σου Κυ ρι ε εν δυ σον ται
δι και ο συ νην ^{z'}λκ και οι ο σι οι οι σου α γαλ
λι α σον ται αι αι αι αι ⁶λκ

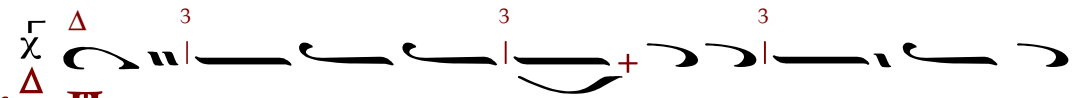
Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

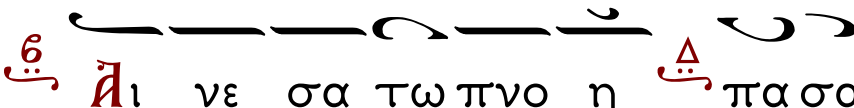
Ὁ Χορός:
Ἀ Κυ ρι ε ε λε η σον Ἀ

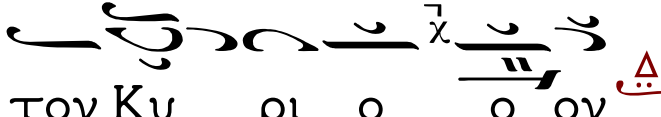
Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Ἀ μη ην

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

 (Δίς)
Κυ υ ριον

Τὸ τρίτον
Ἀ ι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο ν

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Ἀ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

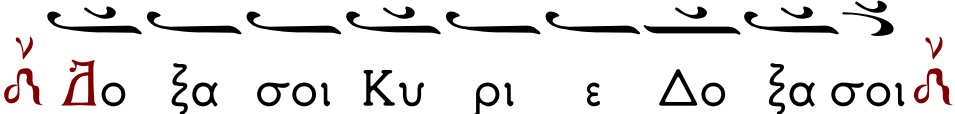
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Ἀ

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρῶ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
καὶ τῷ Πνευματισμοῦ

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός:
Δόξα σοι Κύριε Δόξα σοι

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴτα ἀναγιγνώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Οὐ μόνον ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

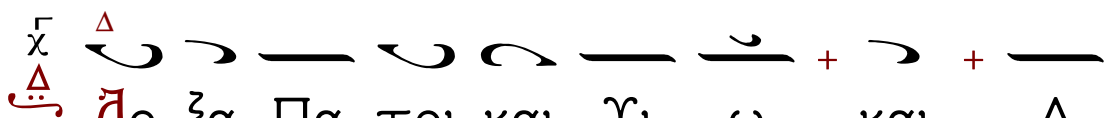
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

11-02- ΟΡΘΡΟΣ ἈΓΙΟΥ ΒΛᾶΣΙΟΥ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ

Μετὰ τὸν Ν' Ψαλμό.

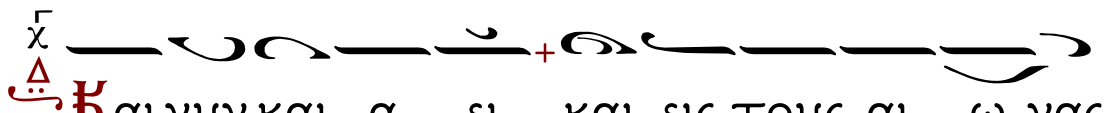
Ἦχος Δι

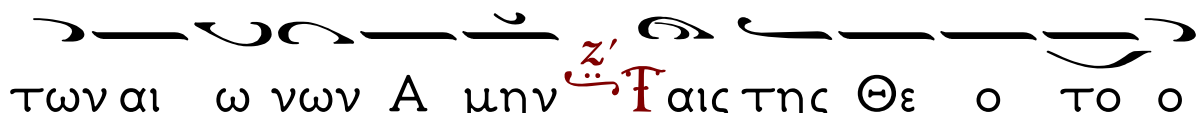
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

 γι ω Πνευ μα τι ταις του Ι ε ρα αρ

 χου πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει

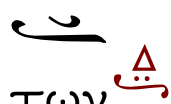
 ψον τα πλη θη των εμω ω ων εγκλη μα των

 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

 των αι ω νων Α μην ταις της Θε ο το ο

 κου πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει

 ψον τα πλη θη των εμω ω ων εγκλη μα α

 των

Εἴτα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.

Ἰχθὺς πλ. β'.

χ^{π} ϵ λ ε η σ ο ν μ ε ο Θ ε ο ς Δ ϕ κ α τ α

το με γα ε λε ος σου Δ και κα τα το

πληθος των οικτιρμων σου ~~ε~~^π ~~ο~~^χ ~~ν~~^α λειψον

το α νο ο μη μα α α μου

$\overset{\pi}{\underbrace{\hspace{1.5cm}}}$
 $\overset{\Pi}{\underbrace{\hspace{1.5cm}}}$
 πο στο λι κην ε ζου σι αν δε ξα

αμενος ^Δ ^κπεριουσι ⁺αα ^χαρετων

^{Δα}
 ι ε ρ ο μα α αρ τυς Βλα α α σι ι ι ι

ε πα ρα Χ ρ ι σ τ ο υ ο υ τ ο υ ο υ Θ ε ο υ

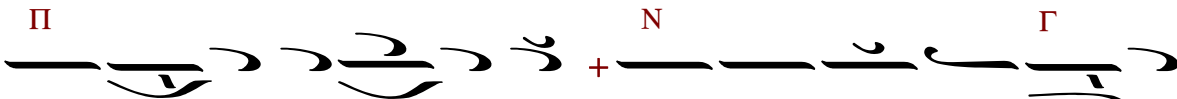
πα ρα δο ζως ε νερ γεις εν τοις θα αυ μα

α α σι και τους πα α σχο ο ον τα α ας

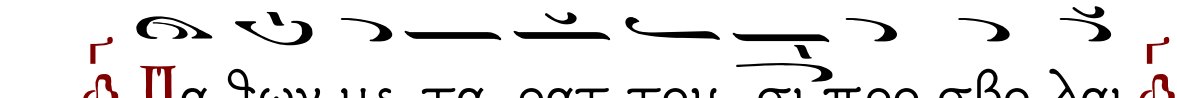
11-02- ΟΡΘΡΟΣ ἉΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ

προ φθα α α νεις και αι τω ων δει νω ω ων
 ε ε ζαι αι αι αι αι ρεις δι ο αι
 του με εν σε ως παρ ρη σι αν ε ε
 χω ωων με γι ι ιστην μη παυση προι στα
 α σθα αι αι η μων των εν χα ρα ε ορ τα
 ζο ο ον τω ων την μνη η η μη η η η η
 σου ου ου ου ου

Εἶτα οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἀγίου.

 προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε
 των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον
 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας

Παθῶν με ταραττουσι προσβολαί, πολλῆς
 ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν·
 εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

 Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι
 πολλης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την
 ψυχην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη
 την του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με

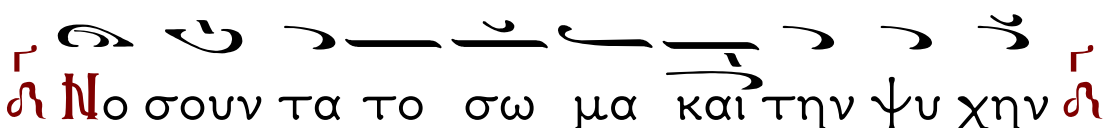
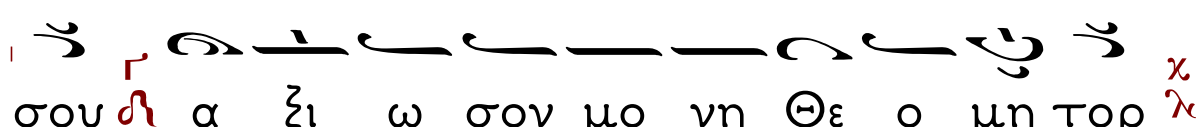
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Ωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ
σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει
νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω
και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξιώσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Νο σου ν τα το σω μα καὶ την ψυ χην

 ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα

 σου α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ

 ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α

 δωρεάς

Κανὼν α΄,

Ὡδὴ α΄, τοῦ Ἱερομάρτυρος

Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί...

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνοῖς τὴν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, καὶ ἱεράν σου ἄθλησιν, ἀνευφημοῦντος πιστῶς, Χριστοῦ Ἱερομάρτυς, τὸν νοῦν μου καταύγασον, αἴγλη φαεινοτάτη, παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κτίστην.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μίαν χαρακτῆρσιν ἐν τρισίν, ὁμολογῶν Θεότητα, πολυθείας ἀχλύν, ἀπήλασας καὶ ὀρθρος, αὐγάζων εὐσέβειαν, ὥφθης Ἱερομάρτυς, τοῖς ἐν ζόφῳ πλάνης κρατουμένοις.

Δόξα...

Νύκτα ἀθείας ἀστραπαῖς, τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος, ἀπομειώσας φωστήρ, κοσμούμενος ἐδείχθης, θαυμάτων λαμπρότησι, φέγγει τε μαρτυρίου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καταυγάζεις.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον

Ὁλην καθαρὰν σε εὐρηκώς, ὁ καθαρὸς ἐσκήνωσεν, ἐν τῇ νηδύϊ σου, ἀγνὴ Παρθενομῆτορ, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε, δίχα τῆς ἁμαρτίας, ἵνα πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός

Ἦχος πλδ' —²

^Μ
^Γ
 ρ Ο υ ρ α ν ι α ς α ψ ι δ ο ς ο ρ ο φ ο υ ρ γ ε
 Κυ ρ ι ε ρ και της εκ κλη σι α ς δο μη το ρ συ
 με στε ρε ω σον ^Δ εν τη α γα πη τη ση ^Δ των
 ε φε των η α κρο της ^Γ των πισ των το στη
 ρι γ μα + ^Δ ι ς
 μο νε φι λαν θ ρω πε ρ
 Υ πε ρ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ρ

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
 Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρονησον,
 πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
 πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἄ Προστασιαν και σκεπην ζωης εμης
 τι θημι Σε Θεο γεννητορ Παρθενε συ
 με κυβερνησον ^Δ προς τον λιμενα σου ^Δ
 των αγαθων η αιτια των πιστων το
 στηριγμα μονη πανυμνητε

Ἄ Υπεραγαθα Θεο το κσωω
 σονη μας

Ἰκετεύω, Παρθέने, τὸν ψυχικὸν ταραχον,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
 σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ἄ Ἰκετεύω Παρθενε τον ψυχικον
 ταραχον και της αθυμιας την ζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ9 συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ9

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ τον Χριστον ε

κυ η σας ⁺ μο νη πανα χραν τε ^Γ

^Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας ^Γ

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ὥς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Γ Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων

αι τι ον ^Γ της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον ^Δ9 παν τα γαρ δυ να σαι

^Δ9 ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Γ τον Χριστον κυ

ἡ σα σα Θε ο μα κα ρι στε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Χαλεπαῖς ἄρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἄδαπάνητον.

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα

θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι

βο η θε σον των ι α μα των γαρ α

νε λ λι πη σε γι νω σκω θε σαυ ρον Πα να

μω με τον α δα πα νη τον

Κανὼν α',
Ὡδὴ γ', τοῦ Ἱερομάρτυρος
ᾠχος πλ. δ'.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ...

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ ταῖς ἀκάνθαις συμπνιγόμενοι τῶν τοῦ βίου, ἀπαύστως Βλάσιε συμπτωμάτων, τῆς πρεσβείας τῇ δρεπάνῃ καθαίρονται, προστάτην σε προσκαλούμενοι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ πρὸς τὸ θεῖον ἀνανεύσει ὀλικωτάτῃ, βασάνων ἥνεγκας τρικυμίαν, ξεομένης τῆς σαρκός σου, ὡς πάσχοντος ἑτέρου, σὺ διακείμενος.

Δόξα...

Ὡς Ἱεράρχης, ὡς ἀήττητος Ἀθλοφόρος, ὡς θεία δόξη ἡγλαϊσμένος, ἀκροτάτῳ ἐφετῷ νῦν παρίστασαι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Σὲ τὴν φανεῖσαν, ὑπερέχουσαν τῶν κτισμάτων ὡς πάντων οὔσαν ἁγιωτέραν, ἐν αἰνέσει γενεαὶ μακαρίζουσιν, ἀνθρώπων Θεομακάριστε.

Κάθισμα
ᾠχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐκβλαστήσας ὡς δένδρον πανευθαλές, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Ἱερουργέ, πολλοὺς κατεφύτευσας, πρὸς τὴν γῆν τὴν σωτήριον, καὶ ὡς κριὸς ποιμνίου, καλῶς ἡγησάμενος, δεσμευθεὶς ἐσφάγης, θυσία γενόμενος, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, ὡς ἄρνιον σφαγέντι, καὶ χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς αὐτὸν Πάτερ Βλάσιε. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Διὰ κόσμον Παρθένε τὸν κοσμικόν, καὶ ταγμάτων τῶν ἄνω καλλωπισμόν, ἐν κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τοῦ κόσμου Κοσμήτορα· πρὸ γὰρ τούτου Κόρη, ὑπῆρχον ἀκόσμητα, ὡς βροτῶν μὴ βλέπειν, δυναμένων τὸν Κύριον· ὅθεν ἀμφοτέρων, κοσμιότης κοσμία, ὥράθης Μητρόθεε, κοσμιότητι Τόκου σου· τὸν γὰρ κόσμον ἐκόσμησας, κόσμῳ τῷ ἀρχαίῳ δι' αὐτοῦ, καὶ Ἀγγέλων πάντα τὸν διάκοσμον, κατακοσμεῖς ὑπερκάλως, ἐν σοὶ κοσμοσώτειρα.

Κοντάκιον
ᾠχος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Ο θεῖος βλαστός, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον, θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οἶκος

Ρώμη Θεοῦ ἐνισχυθείς, ὦ θεόφρον, ὡς ἱερὸς Ἱεράρχης καὶ λειτουργὸς αὐτοῦ, ἐν πράξεσι θείαις ἀναδέδειξαι, τῶν ἀθλοφόρων ἐν ταῖς χορείαις, ἀθλοφόρος ὠράθης καὶ στεφανίτης, τῆς Ἀαρὼν ὑπερήρθης θυσίας, ὡς μύστης Χριστοῦ, σὺν Ἀβελ αἷμα τὸ θεῖον ἀνακράζει Θεῷ τὴν σφαγὴν σου, καὶ θρόνῳ θείῳ τοῦ κτίσαντος παρεστώς, σὺν Ἀγγέλων τοῖς τάγμασι πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου, Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας.

Στίχοι

Λαιμὸν Βλάσιος ἐκκοπεῖς διὰ ξίφους,

Ἀλγοῦσι λαιμοῖς ῥευμάτων εἵργει βλάβας.

Ἐνδεκάτῃ Βλασίου τάμεν αὐχένα χαλκὸς ἀτειρής.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο Παῖδες, οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἀγίῳ Βλασίῳ, μετὰ τῶν ἑπτὰ γυναικῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Βαβαὶ τοσαύτης παιδίων εὐθαρσίας!
Σπεύδουσιν ἄμφω, ποῖον ἐκτμηθῇ φθάσαν.
Κτείνει γυναῖκας ἑπτὰ σεπτὰς τὸ ξίφος,
Οὐ τῇ γυναικῶν συσχεθείσας δειλία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Στίχοι

Φανεῖς ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ Ζαχαρίου,
Τοῖς ζῶσι πιστοῖς ἄφθονον βλύζει χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης, τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Στίχοι

Θεοδώραν Ἄνασσαν εὐσεβεστάτην,
Χριστὸς Βασιλεὺς ἄξιοι θείου στέφους.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίες, Άνοιζω το στόμα μου

Ἰχθὺς ἡ 50η

Ὡς α' $\frac{\pi}{6}$ ^B $\frac{\pi}{6}$ ^M
 νοι ζω το στο μα μου και

 πληρωθησεται Πνευματος και λογον ε

ρευ ξομαι τη Βα

φθησομαι φαιδρως πανη γυριζων^π και^μ αα^π

ᾠδὴ γ' **Τ**ους σου οὐς υμνολογοῦς Θεο

το κε η ζωσα και α φθονος πη γη

Θι ασον συγκροτησαντας ⁶πνευματικον

π⁹ και

σου ^Δ Ὁ α' χορός ⁶ στεφανωνδοξης α ξι ωσον ^λ

Ὡδὴ δ' ⁶λ Τὴν ἀνεξίχνιστατον θείαν βου
 λην ⁶λ της ἐκ της Παρθενοῦ σαρκωσέως ⁶λ
 σου του υψιστου ⁶λ ο Προφητης Αββα κουμ
⁶λ κατὰ νοὼν ἐκραυγάζει ^Δδὸ ξατη δύ
 ναμει σου Κυριε ⁶λ
 Ὡδὴ ε' ⁶λ Εἰς ἐστητασὺμ παντὰ ⁶λ ἐπι
 τη θεία δόξῃ σου σύ γὰρ ἀπειρογά
 με Παρθενε ⁶λ ἐσχες ἐν μητρὰ τον
 ἐπιπαντῶν Θεον ^Δκαὶ τε τοκας ἀχρο
 νον Υἱον ^{ζ'}λ πασι τοῖς ὑμνουσι σε ⁶λ σωτη
 ρι ἀνβραβέοντα ⁶λ

Ὡδὴ στ' ⁶λ Τὴν θειαν ταυ την και παν τι μον τε
 λουντες ε ορ την οι θε ο φρονες ^π9 της Θε ο
 μη το ρος ^π9 δευ τε τας χει ρας κρο τη σω
 μεν ^ΔΑ τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δοξαζον
 τες ⁶λ

Ὡδὴ ζ' ⁶λ Ουκ ε λα α τρευ σαν ⁶λ τη
 κτι σει οι θε ο φρονες ⁶λ πα ρα τον κτι
 σαν τα ⁶λ αλ λα πυ ρος α πει λην ⁶λ αν δρει
 ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον ⁶λ υ
 περ υ υ μνη η τε ^π9 ο των Πα τε ρων Κυ ριος
^ΔΑ και Θε ος ευ λο γη τος ει ⁶λ

Ὡδὴ ἡ' ⁶λ ^ΓἌι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

⁶λ σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ⁶λ

⁶λ Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω ^ΔἌ ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το ^ΔἌ το τε μεν τυ που μενος ⁶λ νυν

δε ⁺ ενε ργου μενος ^ππ την οι κου με νην α πα

σαν α γει ρει ψα λλου ου σαν ^ΔἌ τον Κυ ριον

υ μνει τε τα ερ γα ^ππ και υ περ υ ψου τε ^ΔἌ εις

παν τας τους αι ω ω να α α α ⁶λ

Τιμιωτέρα Ἦχος Γ^{τος}

Στίχος α' ^{χ^Γ M} ^B
⁶ ^λ Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

⁶ ^λ Κυ ρι ον ⁶ ^λ και η γαλ λι α σε το πνευ μα

^{χ^Γ 6} ^λ μου ⁶ ^λ ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι

⁶ ^λ μου

^B ⁶ ^λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶ ^λ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

⁶ ^λ φειμ ⁶ ^λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

⁶ ^λ κου σαν ⁶ ^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

⁶ ^λ νο μεν

Στίχος β' ^{χ^Γ B} ⁶ ^λ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ι δου

γαρ α πο του νυν ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα

σαι ⁶λ αι γε νε αι ⁶λ
B

⁶λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶λ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ ⁶λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶λ

Σπίχος γ' ⁶λ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το

ο νο μα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του

ⲕⲁⲓ γⲉ νⲉ ⲁⲛ ⲕⲁⲓ γⲉ νⲉ ⲁⲛ ⲧⲟⲓⲥ ϥⲟ βⲟⲩ

ⲙⲉⲛⲟⲓⲥ ⲁⲩⲧⲟⲛ ⲙⲉⲛⲟⲓⲥ ⲁⲩⲧⲟⲛ

ⲧⲉⲛ ⲧⲓ ⲙⲓ ⲱ ⲧⲉⲣⲁⲛⲧⲱⲛ ϫⲉⲣⲟⲩ βⲉⲓⲙ ⲕⲁⲓ

ⲉⲛ δⲟ ⲗⲟ ⲧⲉⲣⲁⲛ ⲁ ⲥⲱⲕⲣⲓⲧⲱⲥ ⲧⲱⲛ ϩⲉⲣⲁ

ⲫⲉⲓⲙ ⲧⲉⲛ ⲁ δⲓ ⲁ ϥⲑⲟⲣⲱⲥ ϫⲉ ⲟⲛ ⲛⲟⲕⲟⲛ ⲧⲉ

ⲕⲟⲥⲁⲛ ⲧⲉⲛ ⲟⲛ ⲧⲱⲥ ϫⲉ ⲟ ⲧⲟⲕⲟⲛ ⲥⲉ ⲙⲉⲕⲁⲗⲩ

ⲛⲟⲙⲉⲛ

Ⲛⲓⲕⲟⲥ ⲟⲩ ⲉⲩⲣⲟⲓ ⲥⲉ ⲕⲣⲁⲧⲟⲥ ⲉⲛ βⲣⲁ ϫⲓ

ⲟ ⲛⲓ ⲁⲩⲧⲟⲩ ⲁⲩ ⲉ ⲥⲟⲕⲟⲣⲫⲓ ⲥⲉⲛ ⲩⲣⲉ

ⲣⲉ ⲫⲁⲛⲟⲩⲥ ⲁⲩ ⲛⲟⲓ ⲁⲕⲁⲣ ⲁⲩⲁⲥ ⲁⲩⲧⲱⲛ

ⲧⲉⲛ ⲧⲓ ⲙⲓ ⲱ ⲧⲉⲣⲁⲛⲧⲱⲛ ϫⲉⲣⲟⲩ βⲉⲓⲙ ⲕⲁⲓ

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ⁶ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν⁶ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν⁶

Σπίχος ε' ⁶Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους⁶ πει νων τας⁶ ε
 νε πλη σεν α γα θων^Δ και πλου του ουν τας ε
 ζα πε στει λε κε νους⁶

⁶Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^Δ και
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν^π την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν⁶

Στίχος στ' Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ
παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους⁶ κα
θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η
μων⁶ τω Α βρα αμ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του
ε ως αι ω νος⁶

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^Δ και
εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κουσαν^π την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ 9' ὠδή

^πχ ⁶λ Ἀ πας γη γε νης ⁶λ σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λα μπα δου χου με νος ⁶λ πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε ^π9 α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου
 σα ⁶λ τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο
 μη το ο ρος ^Δλ και βο α α α α τω ^Δλ Χαί ροις
 + παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θα νε ε ε ε ⁶λ

Ἐξαποστειλάριον

ᾠχος γ'

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ

Μαρτύρων σε ὠράϊσμα, ἱερέων τὸ κλέος, γινώσκομεν πανόλβιε, Βλάσιε Ἱεράρχα· ὡς θυμα γὰρ προσήνεγκας, σεαυτὸν καὶ τέθυσαι, τῷ διὰ σὲ εἰς θυσίαν, ἐκουσίως ἐλθόντι, ἀγαθότητι ἀφράστῳ, καὶ βουλήσει ἄρρήτῳ.

Ἐξαποστειλάριον

ᾠχος β'

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Δεῦτε καὶ δῶμεν σήμερον, τῷ Χριστῷ δόξαν πάντες· αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, καὶ θαύμασι πολυτρόποις, τὸν σοφὸν Ἱεράρχην, καὶ Μάρτυρα ἐδόξασε, Βλάσιον, ὃν τιμῶντες, καὶ τὴν αὐτοῦ, ἱερὰν πανήγυριν ἐκτελοῦντες, ἁμαρτιῶν λυτρούμεθα, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις.

Θεοτοκίον

ᾠχος β'

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ζητῶν με τὸ πλανώμενον, πρόβατον παραβάσει, Θεὸς ὁ πλαστουργήσας με, σοῦ τὴν ἄφθορον μήτραν, ὑπέδυσ' ἄχραντε Κόρη, καὶ

λαβὼν με ἐπ' ὤμων, εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσε,
συνεδρία τιμήσας τῇ Πατρικῇ, οὗ τὴν
ἀνυπερβλητον εὐσπλαγχνίαν, καὶ σὲ τὴν
Θεομήτορα, προσκυνῶ καὶ δοξάζω.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ἰχθὺς ἀπὸ Νη

Πα α α σα πνο η αι νε ε σα α τω ω
 τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
 νει ει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω
 ω ω ω ω ν ου ρα νω ω ω ν αι αι νει
 ει ει τε α αυ τον ε ε εν τοι οι οι οις υ
 ψι ι στοις σοι πρε ε πει ει υ υ μνος τω
 ω ω ω ω Θε ε ε ε ω
 νει ει ει τε αυ τον πα α α αν
 τες οι Α αγ γε λοι οι οι α α α αυ του
 αι νει ει ει ει τε αυ τον πα α σαι αι

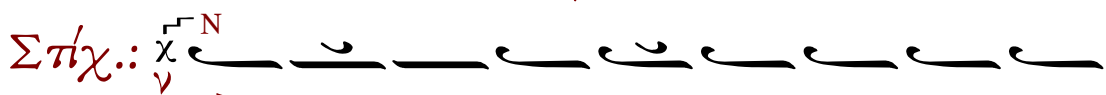

 δυ να α α α μει εις α α αυ του ου σοι πρε

 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

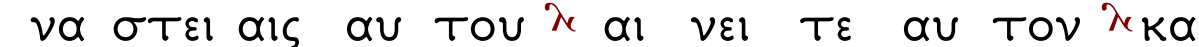
Εἶτα Ἰσπῶμεν στίχους δ'

καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

ᾠχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος !

Στίχ.:

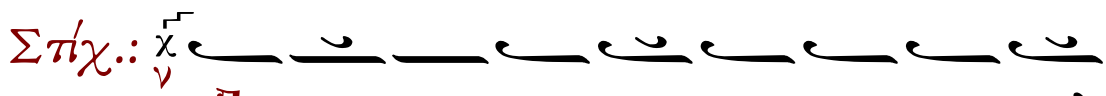
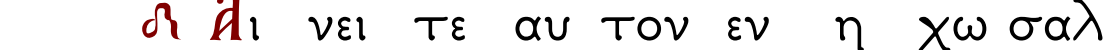
 Ἀι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ

 να στει αις αυ του
 αι νει τε αυ τον κα

 τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ

 του

Πάτερ Ἱεράρχα Βλάσιε, ἀνατεθεὶς τῷ Θεῷ,
 ἀρετῶν τελειότητα, καὶ βίου λαμπρότητα
 ἀληθῶς ἐπιδέδειξαι, καὶ ἱεράρχης ὥφθης
 θεόληπτος, τῇ εὐδοκίᾳ τῇ θείᾳ Ὅσιε· ὥ τις
 ἐξείπει σου, τοὺς ἀγῶνας Ἄγιε, καὶ τὰς πολλάς,
 δωρεὰς καὶ χαρίτας! δι' ὧν δεδόξασαι.

Στίχ.:

 Ἀι νει τε αυ τον εν η χω σαλ

πιγ γος ⁶αι νει τε αυ τον ⁶εν ψαλ τη
ρι ω και κι θ̣α ρα ⁶

Πάτερ Ἱεράρχα Βλάσιε, τῆς Σεβαστείας ποιμήν, ἱερὸς ἐχρημάτισας, καὶ τῆς θείας χάριτος, θησαυρὸς ἀνεξάντλητος· οὐ γὰρ ἀνθρώποις μόνον διένειμας, τὰς θείας δόσεις καὶ τὰ αἰτήματα, ἀλλὰ καὶ θρέμμασι, τοῖς ἀλόγοις Ὅσιε, τὰς δωρεάς, οἷα συμπαθέστατος δίδως ἐκάστοτε.

Σπ̣χ̣.: ^Nαι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω
και χο ρω ⁶αι νει τε αυ τον ⁶εν χορ
δαι αις και ορ γ̣α νω ⁶

Πάτερ θεομάκαρ Βλάσιε, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλῶν, τοὺς ἀνόμους ἐξέπληξας, ἐν τοῖς θαυμασίοις σου, καὶ ψυχῆς τῇ στερρότητι· δεινὰς γὰρ ζέσεις γενναίως ἔφερες, καὶ ἐφ' ὑδάτων ξένως ἐβάδισας· ὦ τῶν μεγίστων σου, παλαισμάτων ἐνδοξε! δι' ὧν πρὸς γῆν, τοῦ

ἐχθροῦ κατέβαλες, τὰ μηχανήματα.

Σπῆχ.:
 Ἀ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 ευ η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα
 λοις α λα λαγμου Πα σα πνο η αι νε
 σα α τω τον Κυ ριον

Πάτερ θεοφόρε Βλάσιε, τὴν διαθήκην
 λαβών, Εὐστρατίου τοῦ Μάρτυρος, ταύτη
 ἐπετρόπευσας, Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος, καὶ ἐν
 ἀθλήσει ἔσχες συμμάρτυρας, σεμνὰς γυναῖκας
 καὶ παῖδας ἔμφρονας, μεθ' ὧν ἰκέτευε, πάσης
 βλάβης ῥύεσθαι, τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ ταύτην τὴν
 ποίμνην σου, ἀνευφημοῦσάν σε.

Δόξα...

Ἦχος λ' αὐτὸς Νῆ

Ἄο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και
 αι Ὑι ι ω ω ω και α γι ι ω ω Πνε
 ε ε ε ευ μα α α α Πνεευ μα τι
 ε ρω συ υ νηστη η δω ρε
 α την ι ε ραν σου ζω η η ην λα αμπρυ
 υ υ νας ι ε ρο πρε πω ως δι ι η η
 η γα α α γες την δο θει σα αν σοι ι
 ε ε ρα αρ χα ε ε ζου σι ι ι ι αν
 και τη ης ευ σε βει ει ας γε ωρ γη σα ας
 το ον λο ο ο γο ον μαρ τυ ρι κους ε

βλα α στη η η σας καρ πους α θλη τι κως α
 γω νι ι ι σα με ε νο ος ως του Χρι στου
 ου ου ου μα θη η της και νυν των σω
 ωων θ αυ μα α α των καρ που με νοι οι οι
 τη ην χα α α ριν τους α θλου ους σου γε
 ραι αι ρο ο μεν ι ε ρο μα αρ τυ υς
 Βλα α α σι ι ι ι ε αι του ου με νοι οι
 δι α σου πα ρα Χρι στου ου το με ε ε
 γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Και νῦν. Θεοτοκίον.

^χ^N
 και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ωνων αμην
 Δε ε σποι να προσ δε ζαι τας δε η η
 η σεις των δου λων σου και λυ τρωσαι η
 μας α πο πα α σης α να αγκης και θλι
 ι ψε ε ως

Πνευ^νμα^ν

^NΚυ^νρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο

Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ

τι αν του κο οσμου^Δ ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων⁶ τας α μαρ τι ι ας του κο ο

σμου^ν

^NΠρο σδε ε ζαι την δε η σιν η μων^Δ ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος^{ν'} και

ε λε η σον η μας^ν

^NΟ τι συ ει μονος Α γιος Συ ει μονος

Κυ ρι ος⁶ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ζαν Θε

ου Πατρος αμην

ν
α

^N
α Καθ ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω

σε α και αι νε εσω το ο νομα σου εις τον αι

ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω

νος

ν
α

^N
α Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

η μας

ν
α

^N
α Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ερων η μων α και αι νε τον και

δε δο ξα σμε νον το ο νομα σου α εις τους

αι ω ωνασαμην ν
N
ν Fε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου
εφ η μας Δ κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι
σε ν
ν Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε 6 λ δι δα
5 ν Δ (τρίς) ν
ζοον με Δ τα δι και ω ματα σου ν
N
ν Kυ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θη ση
μιν εν γε νε α και γε νε α Δ ε γω ει
πα Κυ ρι ε + ε λε η σον με Δ ι ι α σαι
την ψυ χη ην μου Δ ο τι η μαρ το ον σοι ν
N ν Kυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ζο ον

με ^Δ του ποι ειν το θε λη μα σου ^Δ ο τι ^N συ

ει ^γ ει ο Θε ος μου ^Δ

^γ ^N Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν

τω φω τισου ο ψο με θα φως ^γ

^Δ ^γ Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε ^γ

^γ ^N Ἁ γιος ο Θε ος ^Δ Ἀ γιος Ι σχυ ρος ^Δ

Α γι ος α θα να το σε λε η σον η μας ^γ (τρίς) ^Δ

^γ ^N Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω

Πνευ μα τι ^γ ^Δ

^γ ^Δ και νυ υν και α ει ^Δ και εις τους αι

ω νας των αι ω ω νων α μην ν

Ἀ γι ος α θα να το σε λε η σον η μας ν

Ἀσματικόν

Ἀ γι ο ος ο Θε ε ος Δ

Ἀ γι ο ος Ι σχυ υ ρος Δ

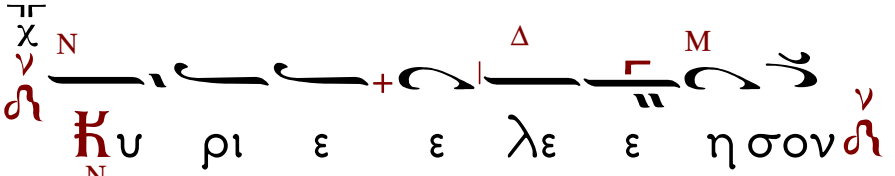
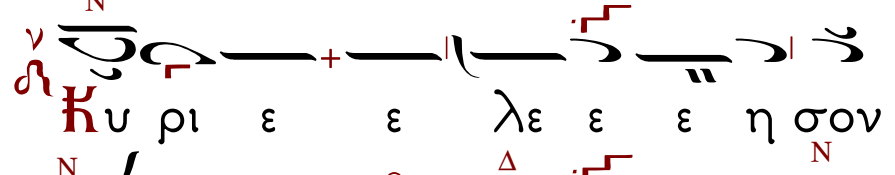
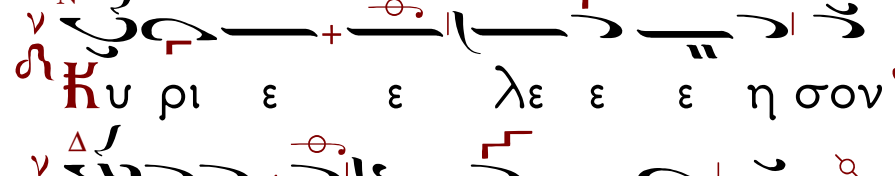
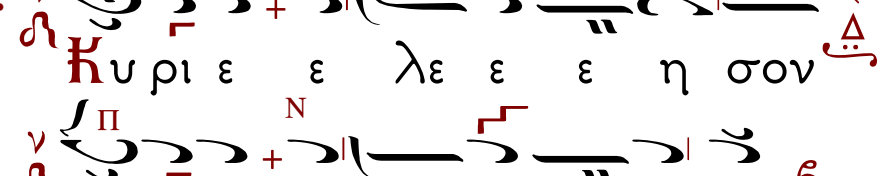
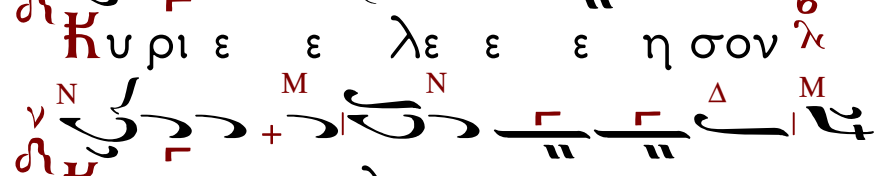
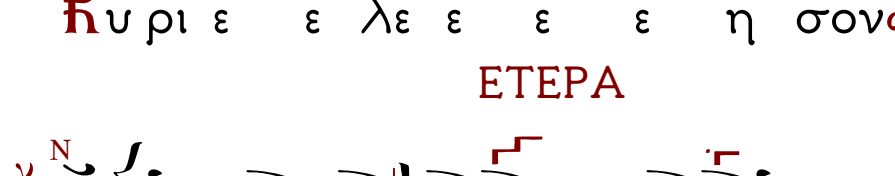
Ἀ γι ι ι ος Δ Α α θ α α α α α

να α α α α τος Δ ε λε ε ε ε ε η σο ο

ο ο ο ο ν η η μα α α ας ν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' Ἀ Νη

1. **Κυ** ρι ε ε λε ε η σον
2. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
3. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
4. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
5. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
6. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. **Κυ** ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. **Κυ** ρι ε ε λε η η σον

Ἀντίφωνον α'

Ἦχος ᾠδῆς Δι

ᾠδῆς Γ
Δι μη η ην

Σπῆχ. α' Δι ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το Α γιον αυ του

ᾠδῆς Μ Δι Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

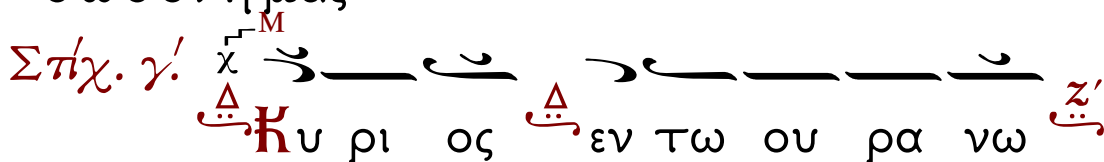
Σπῆχ. β' Δι ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

+ τας αν τα πο δο σεις αυ του

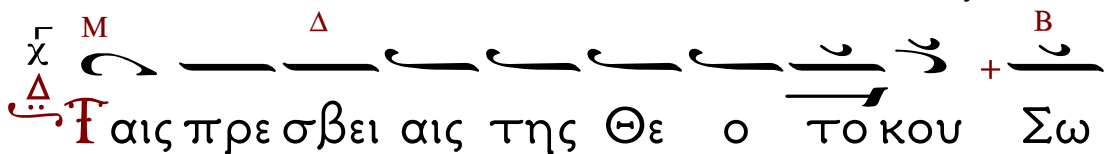
ᾠδῆς Μ Δι Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

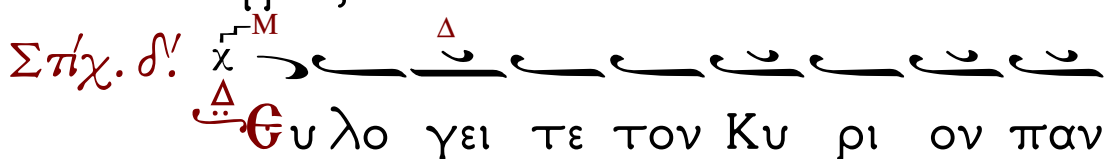
Σπ'χ. γ' Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οιμασεν τον θρονον αυτου και η

Βα σι λει α αυτου παντωνδε σποζει

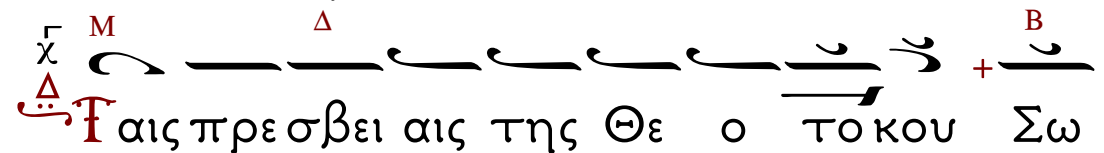
 Φαις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπ'χ. δ' Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυτου εν πα ντι τοπω

τηςδε σποτειας αυτου

 Φαις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ
 Σωτὲρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'

Ἄμην
 Σπῆχ. α' Ἀρνει ψυχῆ μου τὸν Κυρίον
 αἰνεσὼν Κύριον ἐν τη ζωῇ μου
 ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ
 ὦσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν
 Ἁγίοις θάυμαστο ὁ ὁ ὁ ὁς
 ψαλλοντάς σοι ἀλλήλους ἰα

Σπῆχ. β' Μακάριος ὁ Θεός

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ

αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ

του

Χω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι ι ι οικ θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας οι αλ λη λου ι α

Σπλχ. γ' Τον ποι η σαν τα τον ου ρα

νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν

τα τα εν αυ τοις

Χω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι ι ι οικ θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Σπῆχ. δ' Βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Εωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι οις θαυμαστο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αιωνων Αμην

Εἰσοδικόν

Ἦχος Δι

 ^M Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
^B σπε εσωω με εν Χρι στωω ω ω ω ^Δ ^Δ ^Δ ^Γ ^B
σον η μα ας Υι ε Θε ου   ο εν α γι οis
^M
θau μα στος   ψα λλον τας σοι αλ λη λου ου

ι α

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

ΠΡΟΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ἦχος Δ'

Προστασι α των Χριστι α νων α
καται αισχυν τε με σι τει α προς τον ποι
η την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ
τω λων δε η σε ων φω νας αλ λα προ φθα
σον ως α γα θη εις την βο η θει αν η
μων των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα
χυ νον εις πρε σβει αν και σπευ στον εις ι
κε σι αν η προ στα τευ ου σα α α
ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε
ε

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ἱερομάρτυρος Βλασίου, Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. **Τ**ί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ ἡμῖν;

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **4:14-16, 5:1-6**

Ἀδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὖρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ Ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περὶκεῖται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ

τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀρχοντας Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἰηχος 4 Πα

Ἑκτασις. $\frac{\eta - \pi}{\chi \eta}$

The image displays a musical score for a string quartet, consisting of two staves. The notation is highly complex, featuring a variety of note values, rests, and dynamic markings. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The second staff begins with a bass clef and a key signature of one sharp (F#). The score includes numerous musical notations, including notes, rests, and dynamic markings such as 'M' and 'P'. The notation is dense and intricate, with many notes and rests. The first staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The second staff has a bass clef and a key signature of one sharp (F#). The score includes numerous musical notations, including notes, rests, and dynamic markings such as 'M' and 'P'. The notation is dense and intricate, with many notes and rests.

π
 ε

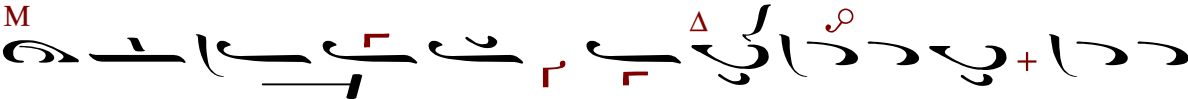

 ο ο ο ει ει εις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο σϋ

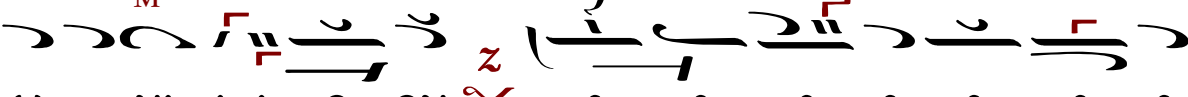
 υ υ νο ο ο ο ο ο ον π ρ αι ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω α ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω Δ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω π ν ι ι ι ι ι α ω ω ω ω ω ω

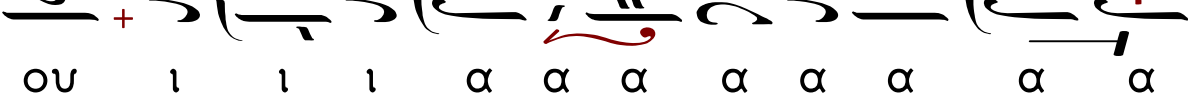

 ω ν ι ι ι ο ο ν ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε σ τ α ι δ ι ι ι και

 αι αι ο ο ο ο ο ος Α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ

 ου ι ι ι α α α α α α α α

 α π

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 λαβομεν Πνευμα επουραανιον
 εν ουρο
 εν πστιν ἀληθινα διαιρετον Τρι
 αδα προσκυνου ου ουντες
 αυτη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ἦχος Δι

Ἄμην ἀμην ἀμην
 εἰς ἀφесιν
 αμαρτιων και εἰς ζωην την αι
 ωωνιον

Πληρω θη τω στομα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

Ἀ α μην Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
(Δίς)
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.